

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการทบทวนและการตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเองและของเพื่อน" ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง นำเสนอในตารางที่ 5
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของเพื่อน นำเสนอในตารางที่ 6
- ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเองและของเพื่อนโดยรวมนำเสนอในตารางที่ 7 และ แยกตามประเภทของการเขียนแบบบรรยายและแบบพรรณนา นำเสนอในตารางที่ 8-9

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัชฌิมเลขคณิต
ที่คิดเป็นร้อยละจากคะแนนเต็ม และความสามารถในการเขียน
ที่จำแนกตามองค์ประกอบของการเขียนทั้ง 5 ด้านของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษ
ของตนเอง

องค์ประกอบ ของ การเขียน	คะแนนเต็ม	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	มัชฌิมเลขคณิต คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ กำหนด
เนื้อหา	30	21.64	5.93	72.13	ดี
การเรียบเรียง	20	10.40	4.50	52.00	ผ่าน
คำศัพท์	20	11.30	2.30	56.50	ผ่าน
ไวยากรณ์	25	19.00	3.11	76.00	ดี
กลไกการเขียน	5	4.53	0.42	90.60	ดีมาก
รวม	100	66.87	12.41	66.87	ปานกลาง

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง ได้ค่า
มัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 66.87 คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็มเท่ากับ 66.87 ซึ่งอยู่
ในเกณฑ์ปานกลาง

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการเขียน พบว่า ด้านกลไกการเขียน
ได้คะแนนมากที่สุด ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 4.53 คิดเป็นร้อยละ 90.60 ซึ่ง
อยู่ในเกณฑ์ดีมาก รองลงมาได้แก่ ด้านไวยากรณ์ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 19.00
คิดเป็นร้อยละ 76.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี ด้านเนื้อหาได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ
21.64 คิดเป็นร้อยละ 72.13 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี ด้านคำศัพท์ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต
เท่ากับ 11.30 คิดเป็นร้อยละ 56.50 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ผ่าน และด้านการเรียบเรียง
ได้คะแนนน้อยที่สุด ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 10.40 คิดเป็นร้อยละ 52.00 ซึ่ง
อยู่ในเกณฑ์ผ่าน

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัชฌิมเลขคณิต
ที่คิดเป็นร้อยละจากคะแนนเต็ม และความสามารถในการเขียน
ที่จำแนกตามองค์ประกอบของการเขียนทั้ง 5 ด้านของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษ
ของเพื่อน

องค์ประกอบ ของ การเขียน	คะแนนเต็ม	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	มัชฌิมเลขคณิต คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ กำหนด
เนื้อหา	30	24.09	4.17	80.30	ดีมาก
การเรียบเรียง	20	11.70	4.76	58.50	ผ่าน
คำศัพท์	20	10.63	2.93	53.15	ผ่าน
ไวยากรณ์	25	18.79	2.88	75.16	ดี
กลไกการเขียน	5	4.63	0.17	92.60	ดีมาก
รวม	100	69.84	11.66	69.84	ปานกลาง

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของเพื่อน ได้ค่า
มัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 69.84 คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็มเท่ากับ 69.84 ซึ่งอยู่
ในเกณฑ์ปานกลาง

เพื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการเขียน พบว่า ด้านกลไกการเขียน
ได้คะแนนมากที่สุด ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 4.63 คิดเป็นร้อยละ 92.60 ซึ่ง
อยู่ในเกณฑ์ดีมาก รองลงมาได้แก่ ด้านเนื้อหาได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 24.09
คิดเป็นร้อยละ 80.30 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ด้านไวยากรณ์ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต
เท่ากับ 18.79 คิดเป็นร้อยละ 75.16 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี ด้านการเรียบเรียงได้ค่า
มัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 11.70 คิดเป็นร้อยละ 58.50 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ผ่าน และด้าน
คำศัพท์ได้คะแนนน้อยที่สุด ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 10.63 คิดเป็นร้อยละ
53.15 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ผ่าน

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราส่วนวิกฤต ที่คำนวณได้ และอัตราส่วนวิกฤตตามตารางค่า t ซึ่งเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนทั้งสองประเภทของตัวอย่างประชากร

ตัวอย่าง ประชากร	มัชฌิม เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	อัตราส่วน วิกฤต ที่คำนวณได้	อัตราส่วน วิกฤต ตามตาราง
กลุ่มตนเอง	66.87	12.40		
กลุ่มเพื่อน	69.84	11.66	1.91*	1.645

* $p < 0.05$

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตในกลุ่มเพื่อน ได้เท่ากับ 69.84 มากกว่ากลุ่มตนเอง ซึ่งได้เท่ากับ 66.87 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในกลุ่มตนเองได้เท่ากับ 12.40 ซึ่งเบี่ยงเบนออกจากโค้งปกติมากกว่ากลุ่มเพื่อน ซึ่งได้เท่ากับ 11.66 และอัตราส่วนวิกฤตที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.91 ซึ่งมากกว่าอัตราส่วนวิกฤตที่เปิดได้จากตารางเปรียบเทียบค่า t ซึ่งเท่ากับ 1.645 ดังนั้นความสามารถในการเขียนโดยรวมรูปแบบงานเขียนทั้งสองประเภทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของเพื่อน จึงสูงกว่าความสามารถในการเขียนของกลุ่มที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 8 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราส่วนวิกฤตที่คำนวณได้ และอัตราส่วนวิกฤตตามตารางค่า t ซึ่งเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแบบบรรยายของตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราส่วนวิกฤตที่คำนวณได้	อัตราส่วนวิกฤตตามตาราง
กลุ่มตนเอง	60.17	10.05		
กลุ่มเพื่อน	64.37	10.41	2.25*	1.658

* $p < 0.05$

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตในกลุ่มเพื่อน ได้เท่ากับ 64.37 มากกว่ากลุ่มตนเอง ซึ่งได้เท่ากับ 60.17 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในกลุ่มเพื่อนได้เท่ากับ 10.41 ซึ่งเบี่ยงเบนออกจากโค้งปกติมากกว่ากลุ่มตนเอง ซึ่งได้เท่ากับ 10.05 และอัตราส่วนวิกฤตที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.25 ซึ่งมากกว่าอัตราส่วนวิกฤตที่เปิดได้จากตารางเปรียบเทียบค่า t ซึ่งเท่ากับ 1.658 ดังนั้นความสามารถในการเขียนแบบบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของเพื่อน จึงสูงกว่าความสามารถในการเขียนของกลุ่มที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 9 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราส่วนวิกฤตที่คำนวณได้ และอัตราส่วนวิกฤตตามตารางค่า t , ซึ่งเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแบบพรรณนาของตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราส่วนวิกฤตที่คำนวณได้	อัตราส่วนวิกฤตตามตาราง
กลุ่มตนเอง	73.57	10.87		
กลุ่มเพื่อน	75.31	10.25	0.90	1.658

$p > 0.05$

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตในกลุ่มเพื่อน ได้เท่ากับ 75.31 ซึ่งมากกว่ากลุ่มตนเอง ซึ่งได้เท่ากับ 73.57 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในกลุ่มตนเอง ได้เท่ากับ 10.87 ซึ่งเบี่ยงเบนออกจากโค้งปกติมากกว่ากลุ่มเพื่อน ซึ่งได้เท่ากับ 10.25 และอัตราส่วนวิกฤตที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.90 ซึ่งน้อยกว่าอัตราส่วนวิกฤตที่เปิดได้จากตารางเปรียบเทียบค่า t ซึ่งเท่ากับ 1.658 ดังนั้นความสามารถในการเขียนแบบพรรณนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของเพื่อน จึงไม่สูงกว่าความสามารถในการเขียนของกลุ่มที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

